

סוכה ג

הסבר הקושי: בשלמא למאן דאמר בשאין דפנות מגיעות לסכך מחלוקת - דרכה של מלכה לישב בסוכה שאין דפנות מגיעות משום אוירא. אלא למאן דאמר בסוכה קטנה מחלוקת, וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה?

תירוצ: אמר רבה בר רב אדא: לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות.
דחייה: וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות?

תירוצ 2: אמר רב אשי: לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה.

רבנן סברי	ורבי יהודה סבר
בניה בסוכה מעליא הוו יתבי, ואיהי יתבה בקיטוניות משום צניעותא, ומשום הכי לא אמרי לה דבר	בניה גבה הוו יתבי, ואפילו הכי לא אמרי לה דבר.

קביעת הלכה: אמר רב שמואל בר יצחק: הלכה, צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו.

קושי: אמר ליה רבי אבא: כמאן - כבית שמאי?

תירוצ: אמר ליה: אלא כמאן?

נוסח אחר:

שאלה: אמר רבי אבא: דאמר לך מני?

תשובה: אמר ליה: - בית שמאי היא, ולא תזוז מינה.

קושי על התירוצ/תשובה: מתקיף לה רב נחמן בר יצחק: ממאי דבית שמאי ובית הלל בסוכה קטנה פליגי? דלמא בסוכה גדולה פליגי, וכגון דיתיב אפומא דמטולתא, ושולחנו בתוך הבית.

דבית שמאי סברי	ובית הלל סברי
גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו	לא גזרינן

חיזוק לקושי: ודיקא נמי, דקתני: **מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין**. ואם איתא "מחזקת ואינה מחזקת" מיבעי ליה.

דחיית הקושי: ובסוכה קטנה לא פליגי? והתניא:

מחזקת ראשו ורובו ושולחנו - כשרה, רבי אומר: עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות	רבי אומר: כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה, וחכמים אומרים: אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה, ואילו שולחנו לא קתני
נשנה לפי דעת בית שמאי	נשנה לפי דעת בית הלל

חיזוק לדחייה: אמר מר זוטרא: מתניתין נמי דיקא, מדקתני **בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין**,

ואם איתא - "בית שמאי אומרים לא יצא ובית הלל אומרים יצא" מיבעי ליה.
קושי לחיזוק: ואלא קשיא **מי שהיה**!

דחיית הקושי: לעולם בתרתי פליגי; פליגי בסוכה קטנה, ופליגי בסוכה גדולה, וחסורי מיחסרא והכי קתני:

מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית	ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד	
בית שמאי אומרים	לא יצא	פוסלין
ובית הלל אומרים	יצא	מכשירין

שאלה: מאן תנא להא דתנו רבנן: בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות, פטור מן המזוזה ומן המעקה, ואינו מטמא בנגעים, ואינו נחלט בבתי ערי חומה, ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה, ואין מערבין בו ואין משתתפין בו, ואין מניחין בו עירוב, ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות ואין האחין והשותפין חולקין בו. לימא רבי היא ולא רבנן?

תשובה: אפילו תימא רבנן. עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה, דדירת עראי היא. אבל לגבי בית, דדירת קבע הוא - אפילו רבנן מודו, דאי אית ביה ארבע אמות על ארבע אמות - דיירי ביה אינשי, ואי לא - לא דיירי ביה אינשי.

פטור מן המזוזה ומן המעקה	דבית כתיב בהו
ואין מטמא בנגעים	דבית כתיב בהו
ואינו נחלט בבתי ערי חומה	דבית כתיב בהו
ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה	דבית כתיב בהו
ואין מערבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב	דלא חזי לדירה
עירובי חצירות אין מניחין בו, אבל שיתוף - מניחין בו	דלא גרע מחצר שבמבוי. דתנן: עירובי חצירות - בחצר, שיתופי מבוי - במבוי. והוינן בה: עירובי חצירות בחצר? והתנן: הנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת - אינו עירוב, והדר שם אינו אוסר! אלא אימא: עירובי חצרות בבית שבחצר, ושיתופי מבואות בחצר שבמבוי.
ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות	דאפילו כבורגנין לא משוינן ליה בורגנין - חזו למילתייהו, והאי - לא חזי למילתיה
ואין האחין והשותפין חולקין בו	קושי: דלית ביה ארבע אמות, הא אית ביה ארבע אמות - חולקין? והתנן: אין חולקין את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה! <u>תירוץ</u> : אלא אימא: אין בו דין חלוקה כחצר. דאמר רב הונא: חצר לפי פתחיה מתחלקת. ורב חסדא אמר: נותן לכל פתח ופתח ארבע אמות, והשאר חולקין אותו בשוה. <u>הטעם לדברי התירוץ</u> : דהני מילי - בית דלמהוי קאי, יהבינא ליה חצר. האי דלמיסתר קאי - לא יהבינן ליה חצר

